

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.

első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Tünő remények.

Pécs, 1901. február 21.

Az osztrák birodalmi gyűlés munkaképességébe vetett reménység minimumával néztek Bécsben az új Reichsrath megnyitása elé. Még az államszükségletek megszavazásában sem igen mertek bízni, mert a választások mindenütt megerősítették a túlzó nemzetiségi elemeket, melyek a fölöslegesen parlamenti munkaképtelenné tették.

És a Reichsrath megnyitó ülésén lejátszódott botrányok igazolni látszottak ezt a pesszimistikus fölfogást s már már attól kezdtek tartani, hogy a botrányhősök nem elégeve meg a parlament termében folytatott szereplésüket, átviszik ezt a Burgba is, botrányt idézve elő a trónbeszéd meghallgatása közben.

De hát az osztrák parlamentarizmus utjai kiszámíthatatlanok; olyan mint a bomlott óra, a legvadabb vágatás közben hirtelen megáll s újra megindítva egy darabig rendesen ketyeg, hogy a legközelebbi pillanatban ismét csak össze-vissza szaladgaljanak a mutatói.

Igy volt most is. A trónbeszéd fölolvását nem zavarta meg semmi incidens, sőt az elnökválasztás is, a melyről még a megelőző napon is azt hitték, hogy szét fogja robbantani az egész Házat, váratlanul olyan simán, olyan meglepő egy-

értelműséggel folyt le, akár csak a világ legbékésebb parlamentjében. Még csak tökfőkönak vagy gazembernek sem nevezték az újonnan megválasztott elnököt, hanem szép nyugodtan meghallgatták beköszöntő beszédét s a következő üléseken is, mintha csak örökre száműzték volna onnan az ádáz viszálykodás szellemét, rendesen lepörgették a kitűzött napirendet s megalakították az osztályokat és bizottságokat.

Ezt látva, a kormánykörökben hirtelen optimizmus váltotta fel az imént még uralgó rémlátást s a kormány reménytől dagadozó kebellet tette meg előterjesztéseit az elvégzendő parlamenti munkát illetőleg. Büszke önérettel kezdtek hangoztatni, hogy immár szó sincsen róla, miszerint a kormány megelégedjek az államszükségletek megszavazásával s aztán ismét szélnek bocsássa a tisztelt népképviselőket. Egész határozottan kijelentették, hogy a kormány ragaszkodik a kiegyezési javaslatok és 14. §-os rendeletek parlamenti elintézéséhez, a költségvetés és még számos más sürgős javaslat alkotmányos tárgyalásához.

És ime ezt a sok szép reményt hogy pocsékká tette a Reichsrath tegnapi ülése! A bomlott óra megint elkezdett veszettül berregni s hogy bele ne siketüljön egész Ausztria, az elnök hirtelen megállította a zakatoló gépezetet, berekesztvén az ülést mielőtt az valamit végezhetett volna.

A legféltelenebb obstrukció idejére emlékeztető jelenetek játszódtak le azon a tegnapi ülésen. Nemcsak a legválogatottabb lebuty-stilusban gorombáskodtak egymással és az elnökkel, de áttértek a tettlegességekre is, lökdösték egymást, nekirontottak az elnöki emelvénynek s megdobálták az elnököt papirgolyókkal és házszabályfüzetekkel, úgy hogy ez menekülni volt kénytelen előlük.

Ide lyukadt ki hát a Reichsrathnak oly vérmes reményekkel várt munkaképessége. S azt kérdezzük most már, meddig maradunk még összeláncolva ezzel a bomlott szerkezettel? Meddig marad még hajszálon függve a teljes fejetlenség örvénye fölött közjogi és gazdasági életünk egész berendezése; tengődve napról-napra a provizoriumok, egyoldalú intézkedések tömkelegében s nem tudva, melyik pillanatban szakad el az a hajszál, melybe kormányunk oly görcsösen kapaszkodik s a melynek megszakadtával mi is belefordulunk abba a zürzavaros áradatba, melyben Ausztria közléte már évek óta fetreng?

Most már nincsen szó többé a császári rendeletek és a kiegyezési javaslatok tárgyalásáról, egyszerűen csak az ujoncmegajánlást és a delegátusok megválasztását követelik a Reichsrathtól s mintegy fenyegetőleg teszik hozzá, hogy a kormány a Házat előbb fel nem oszlatja, míg ezt a két dolgot el nem végzi.

De hát Magyarországnak ez nem elég,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Kép az életből.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtta: Scossa Erzsi.

Legszébb, legtakarosabb háza volt Ūrögi Antalnak a faluban, nagy udvarral és kerttel a végében.

A ház sem volt kicsinynek mondható, de olyan helyes, módos formájú, ablakai mindig ragyogtak a tisztaságtól, úgy nézett ki hófehérre meszelt falával, mintha valami cukrász-óriás formálta volna cukorból. Fő gondját, büszkeségét képezte Ūrögi gazdának; nagy gondot fordított reá feleségével, a jó Zsuzsinéval egyetemben.

Két fiuk volt, Károly és Gábor. Károly mikor elvégezte az elemi iskolát, ott maradt a városban, egy jóra való óras családjánál s később miután teljesen kitanulta az óracsinálás mesterségét, (jobban mondva művészetét) visszament a szülői házba; ott dolgozott, hanem azért sokat megfordult a városban és összeköttetésben maradt a régi gazdájával. Választottja is volt, de szülei sehogy sem akarták elvállalni menyül a kényes, igényteljes városi kisasszonyt; fiuknak pedig nem kellett más.

Igy dacára a felette elhaladt éveknek, még mindig legénykedett.

Gábor, ki jóval fiatalabb volt fivérénel, igen jól tanult. Ő a tanítói pályát választotta s midőn végzett szép sikerrel, kedves szülőfalujában választották meg az éppen nyugalomba vonult tanító helyébe.

Neki bizony első dolga volt megnősülni, mire Ūrögi gazda, meg utána nemsokára a jó Zsuzsinéni örök álomra hunyták le szemüket. Három unokájuk kísérte ki őket a temetőbe, egy nyulánk szőke fiú és két rózsás arcú aranyos leányka.

Károly elment fivéréhez, a hogy osztózasra került a sor.

— Tudod Gábor, — mondta — én megtartom a házat, szegény szüleinknek tán még a másvilágon is fájna, ha más kezére kerülne; kifizetem neked a becsár felét, ha nem is egyszerre, de biztosan, most is van készletben hatvan hetven forintot, milyen jól jön az nektek, aztán — tette utána jóindulatul mosolyogva — ugyis majd a ti gyerekeitek veszik hasznát, előbb utóbb azokra száll.

Gábor felesége helyeselte sógora indítványát; beleegyeztek mindenbe, felvették az ajánlott hetven forintot, később a többit, egy év elteltével Károly nem tartozott a fivérének semmivel s így a házat teljesen sajátjának nevezhette.

Most pedig szive hő óhaját, régi vágyát

követve, meghozta bele az ideálját, az ujaszszonyt.

Ez az esemény még nem szomorította volna el Gáborékat, hanem hogy a háznak később olyan lakója is érkezett, a kinek bölcsőt kellett készíteni, teljesen elvette a jó kedvüket, legalább egy időre; egyszerre szétfolyt minden édes reménység, tervezgetés.

— No asszony, — dörögte Gábor pipázgatás közben, amint a tavaszi langyos holdvilágos estén kint üldögéltek a tornácán, most hát lemondhatunk a házról, mennyivel könnyebben elkeltek volna leányaink, ha rájuk néz az a kis örökség.

— Kell is azon busulni, felelte a szelid lelkű feleség; elkelnek ezek ugyis annak idején. Hiszen olyanok, mint az élet, mint a kívánság, — mondta nem csekély büszkeséggel. — Mig ők, alig hiszem, hogy elmondhassák ezt valamikor. A kis teremést csak az a nagy vigyázat, kényelem tartja fenn.

— Majd megerősödik, — vélte a férj. — Tudod, a mi Károlyunk is milyen gyenge volt eleinte.

— Nem Gábor; az a gyermek nem életrevaló. A jó Isten látja a lelkemet, hogy nem kívánom a halálát, végre is nem tehet róla az ártatlan kis baba, hogy a szerencsénk elé cseppent, de azért mondom, hogy abból a gyermekből nem lesz nagy leány.

— Azt hiszem jobban ismersz, hogy sem feltételezd, miszerint én talán kívánám

mert a mi törvényünk szerint Ausztria alkotmányos képviselőivel már ebben az esztendőben meg kell indítanunk a tárgyalásokat a kiegyezés véglegesítése, az autonóm vámtarifa és a külkereskedelmi szerződések megkötése tárgyában. Hát hogyan tárgyaljunk mi mindezek felől Ausztriával, mikor a legcsekélyebb kilátás sincsen arra nézve, hogy az osztrák kormány képes legyen mindezekről az életbevágó kérdésekről megkötendő egyezményes javaslatokat a saját parlamentje által elfogadtatni?

Szóll Kálmán ezekre a kérdésekre azt mondja, hogy azok még koraiak, mert az alkotmányosság Ausztriában még működik. No hiszen szép egy működés, mondhatni. Hát úgy értelmezte volna Deák Ferenc azt a „teljes alkotmányosságot“, a melyet a kiegyezés alapföltétele gyanánt a törvénybe iktatott, hogy minden állam úgy császári rendelettel intéztessék Ausztriában s a népek alkotmányos képviselői egyébbel se foglalkozzék, mint delegáció választással, meg egymás legazemberezésével és megdobálásával?

A hogy az alkotmányosság Ausztriában már évek óta működik, az nemcsak hogy teljesnek, de egyáltalán alkotmányos ságnak sem nevezhető Magyarország kormányának tehát, a mely olyan nagyra van azzal, hogy ragaszkodik a hatvanhetes törvény minden betűjéhez, már régen meg kellett volna szüntetnie Ausztriával minden közösügyes érintkezést, a melyet a törvény „azon országoknak csak alkotmányos képviselőivel“ enged meg.

De hiába mondja az a törvény ezt a közösséget s az azon alapuló berendezést föltételesnek; az a magyar kormány által közvetített bécsi fölfogás szerint föltétlen és örökérvényű s azért a föltétel megdőlésével is megmarad a közjogi és gazdasági összbirodalom, csupán a hasznavehetlenné vált föltételt dobják félre az utból; hisz ugysem volt egyébre való, mint port hinteni a bolond magyarok szemébe.

a halálát; — mentegetőzött Ürögi, egy mély sóhajjal verve ki pipájából a hamut. Világért sem; jobb szerencsem volna, igaz, ha másként történnék a dolgok, hanem most már mindegy, a mint van, úgy van.

Károlyék leánykája négy éves korában csakugyan meghalt. Elmentek Gáborékhoz kicsit szórakozni, felejtkezni; elpanaszolták szívük keserű bánatát. A nagybácsi újra kezdte ígérgetni a házat a gyerekeknek.

— Lássátok, lássátok, még is csak a tietek lesz a szép ház, mondta egyik másik fejét megsimogatva.

Ennyiből állt szeretetének összes megnyilatkozása. Soha meg nem történt, hogy kaptak volna tőle valamit, még karácsonykor sem ért semmit az adomány. — Édes apjuk mindig méregbe jött látva a silány, értéktelen holmikát.

— Micsoda csuf fösténység, — dörmögte — hogy volt arcuk elküldeni.

— Ej, ne boszankodjál, — csillapította a felesége, — nézd el nekik, mert majd még is mi bannánk meg, ha megharagítanak őket.

Az idősebb fivér egyszer egyedül maradt; a felesége is elhagyta örökre. Elment a kis leányuk után. Az ura nagy pompával, költiséggel eltemette. Ez volt az utolsó, a mivel törődött; többé aztán nem gondolt semmivel. Soha nem volt otthon; olyan gazdátlan, elhanyagolt lett az Ürögi-ház, a gazdája leg-

Hirek.

Pécs, 1901. február 21.

A kis árva Veronka.

(Mese.)

Irta: Albert bácsi.

Valamikor valahol, a jó Isten tudja hol; messze, messze tengeren, a világnak végiben, lakott egyszer egy szegény özvegy asszony.

Nem volt a szegény özvegy asszonynak sem háza, sem földje, sem tehene, sem kecskéje, de volt egy leánya, hanem abban sem volt öröme. Még csak tizenhat éves volt, de arca olyan ráncos, mintha már hetvenestendős lenne; jobb lába béna volt, bal kezére sántított, a hátán akkora cipő nőtt, mint egy szakajtó. Ennek a mindenképen csunya lánynak Kató volt a neve.

Akkortájt történt, hogy a szegény özvegy asszonynak meghalt a testvér néneje, aki után a szépséges kis Veronka maradt árván.

Veronkának haja olyan volt, mint az arany, az arca fehér, mint a hó, a szeme ragyogó kék, a szive gyémánt, így aztán nem volt csoda, ha mindenki csak a kis árva Veronkát szerette. Amikor édes anyikája meghalt, senkije sem maradt a világon, nagyon megörült hát, amiért a szegény özvegy asszony magához vette.

Eleinte jó dolga volt Veronkának, de a gonosz néni hamar észrevette, hogy az ő Kató leánya selyem-bársony ruhában is c-unya, Veronka meg akármibe öltözzék is, mindenképen szép. Ezért nagyon megharagudott a kis árvára.

Utította, verte egész nap, szegény Veronka csak tűrt, szenvedett. Egyszer a csunya Kató eltört egy tálat, aztán ráfogta Veronkára. Nő, jaj volt most szegénynek.

A gonosz néni addig verte, míg csak el nem törött a botja, akkor kidobta Veronkát, és azt mondta:

— Eltakarodj házamtól, te rut kölyök. Vissza ne próbálj jönni, mert jaj lesz, többet látni sem akarlak.

Szegény Veronka, nem volt már se apja, se anyja; most meg innen is kikergetik, akár csak a gazdátlan ebet.

Veronka ment mendegélt, hegyen völgyön, tüskön bokron keresztül, végre épen naplementekor elért a király kertjéhez.

Kicsi lábacskaát feltörte az ut, nem birt már tovább menni, hát letérdelt egy orgona bokor alá s ájtatosan imádkozott a jó Istenhez.

többnyire bent ivott, kártyázott a városban. Alig lehetett reá ismerni, annyira ki volt vetkőzve a régi formájából.

Igy ment ez jó ideig, míg a nedves hideg februári napokban úgy áthűtötte magát, hogy komoly beteg lett.

Gáborék nem hagyták el. Sógornője kitűnő rokonnak bizonyult; folyton ott ült az agyánál, teljesítette minden kívánságát, türe zsembes szeszélykedését, utóbb már egészen kimerült a fáradság és álmatlanság miatt. De hisz ez keresztényi kötelesség; — ők veszik hasznát.

Hogy közel legyenek a beteghez, később oda költöztek egészen, a tanítói lak úgy is nagyon rossz állapotban volt, alaposan kellett javítani, tisztogatni.

Tegyenek vele a mit akarnak, mondogatták Ürögiék egymás között; ők most már itt maradnak. Annál inkább biztosak voltak ebben, mert a beteg napról-napra rosszabbul lett s egyre a halálát várták.

Vége, hossza nem volt a tervezgetésnek.

— Azonnal kimeszeltetjük az egész házat kívül, belül — mondta a férj. Borzasztó, hogy mint néz itt ki minden. Édes apánk megfordulna a sírjában, ha látná.

— A kertet pedig valami élő sövényvel kell bekeríteni; mert ezt a leckeritést mind kitördelték. Az nem megy be rajta, ki nem akar. Mondta az asszony.

Imádság után lefeküdt, hogy reggelre újra folytassa utját.

Másnap reggel arra ébredt fel Veronka, hogy egy icura-picura kis madárka az orgona bokor egyik ágán azt dalolja:

Jaj szegény árvának,
Ha nincs apja, anyja:
Még az ág is hu'za,
Még a lég is marja.
De majd jóra fordul,
Minden jóra indul.
Ki Istenben bizik,
Soha nem csalódik,
Te is, én is árva.
Majd még miránk is
Süt a nap sugára.

Nagyon jól esett az icura-picura kis madárka dala Veronkának, szinte megvigasztalódott, hogy kivüle meg több árvája is van a jó Istenkének.

A király egyetlen fia akkortájt akart megházasodni, de nem talált az egész országban olyan leányt, aki megtetszett volna neki. Azt mondta tehát királyi atyjának:

— Édes atyám, Isten látja lelkeket, eddig nem találtam még kedvemre való feleséget; az éjjel azt almodtam, hogy künn voltam a lencse-földön és ott találtam egy gyönyörűséges szép leánykát s az lett a feleségem.

— A jó Isten ujjmutatása ez, édes fiam — felelt a király — hatha igazzá válik álmod?

A király fia menten nekiindult a lencse földnek.

Ment, ment, mendegélt, hát, a mint oda ért, ki van ott: a kis árva Veronka.

A királyfinak nagyon megtetszett Veronka, odalépett hát eléje és így szólt:

— Én a király fia vagyok.
— Én meg egy szegény árva.
— Tetszem én magának?
— Ugy, mint én magának.
— Szeret-e maga engem?
— Ugy, mint maga engem.
— No, de mégis?
— Ha maga, én is.

Diktum, faktum, fikszum, paktum, bizony úgy szerették egymást, hogy csak.

A királyfi mindjárt magával vitte Veronkát a királyi kastélyba s még az nap olyan lakodalmat csaptak, hogy még az égi csillagok is táncra perdültek.

Még javában folyt a dáridó, a mikor egy

A haláleset után azonban keserű meglepetés várt rájuk. Két-három uzsorás is jött váltókkal. A ház el lett árverezve s még a befolyt összegből is alig kaptak valamit.

Ürögit leverte a dolog.

— Nem kapariság ez bennem, szokta volt mondani. A nélkül is csak megélünk valahogy, hanem az faj, hogy boldogult apám feltett, örökölt tulajdona egészen idegen birtokába került.

Sokáig nem is tudott a ház előtt elmenni; szinte kerülte, hogy ne is lássa. Csudálatos azonban a sors szeszélyes játéka. Az Ürögi ház új gazdájának fia, a délceg természetű vasuti tiszt, addig érdeklődött Ürögiék iránt, míg szemel szurt neki a nagyobbik leányuk, a feslő bimbóhoz hasonló baba-arcú kis Margit, ki épen most fejlődött nagy leánynyá.

A gyermeteg kedélyű, kedves leányka annyira lebilincselte, elbűvölte a fiatal embert, hogy rövid idő múlva elvette feleségül, édes apja pedig rájuk iratta a házat nászajándékkal.

Ily módon a sok remény és lemondás után mégis megérte Ürögi, hogy nagyobbik leánya részese lett nagyapja hazának, a mely újra a régi jókarba lett helyezve s visszanyerte kívánatos formáját.

hírnök érkezett a kastélyba. Nagyon rossz hírt hozott.

Az ellenség betört az országba s nagy sokasággal jön a királyi város felé. A királyfi elbucszott Veronkájától, lóra ült s az ellenség elé sietett katonáival.

Már egy évnél is tovább csatázott, a mikor feleségének egy kis fiacskája született. Szakasztott olyan volt, mint az édes atyja.

Veronka elfogadott egy hírnököt s átadott neki egy levelet királyi férje számára, a melyikbe csak azt írta: fiad született. A hírnök aztán elindult a levéllel, de szerencsétlenségére éppen annál a háznál esteledett reá, a melyikben Veronka néneje, meg a csunya Kató lakott.

Persze, a gonosz néni tudta, hogy hova került Veronka, irigyelte is jó sorát s csak azon törte a fejét, hogyan árthatna neki.

Vacsorára jóféle turós mácsikot adott a levélvivőnek s mikor az lefeküdt, elcsente a levelet, felbontotta s a mi bele volt írva, ki törölte, aztán azt írta helyibe: leányod született.

Másnap reggel a királyi ember tovább indult, anélkül, hogy észrevette volna, mi történt a levéllel.

A királyfi ugyan sokért nem adta volna, ha fia születik, de így is örült és azt írta vissza: a kereszteléssel várjatok, míg haza jövök. Azzal átadta a levelet a hírnöknek, hogy vigye haza feleségének, meg királyi atyjának.

Az ember elindult a levéllel, de hazafelé megint csak abban a házban hált meg, a hol első ízben.

A gonosz néni jól megvendégelte a királyi emberét s mikor az lefeküdt, elcsente a levelet, felbontotta, kitörölte a mi bele volt írva és azt írta helyibe: Veronkát, a fiatal királyfiét öltöztessék rongyos ruhába s gyermekével együtt kergessék el.

Másnap reggel a királyi embere tovább indult, anélkül, hogy észrevette volna, mi történt a levéllel.

Nagyon sirt az öreg király, meg Veronka is, a mikor elolvasták a királyfi levelét. A cselédek megrohanták Veronkát, leráncigálták róla a selyem meg bársony ruhát, piszkos rongyokat dobtak rá s kicsi fiával együtt kikergették a királyi palotából.

Szegény Veronka, nem tudott hova menni, elindult hát a gonosz néni felé, ott beállt cselédnek.

A királyfi nemsokára hazatért a csatából és a midőn megtudta, mi történt távollétében otthon, hét nap, hét éjjel se nem evett, se nem ivott, mindig csak sirt, siratta elvesztett feleségét, meg kis fiát.

A mikor már minden könnyét elsírta, nekiindult, hogy felkeresse Veronkáját, meg kis fiát.

Ment, mendegélt, egyszer csak elért ahhoz a házhoz, a hol Veronka szolgált.

A gonosz néni nagyon szívesen fogadta a királyfiat. A csuf Kató felvette legszebb ruháját s úgy lépkedett a királyfi előtt, mint egy páva. Veronka meg ez alatt süttött, főzött, mosogatott künn a konyhában.

Vacsora után a királyfi lefeküdt, de sehogyan sem bírt aludni. Az álmom úgy kerülte a szemét, mint a gazdag ur az imádságot. A mint ide-oda hanykolódott ágyában, az ablak alatt megszólalt egy icinke picinke kis madárka:

Tudod e, jó királyfi,
Hol a feleséged?
A konyhában mosogat,
Ott sirat az teged!

Tudod e, jó királyfi,
Hol a kis fiad?
A konyhában anyja mellett
Téged sirat.

A királyfi megértette a madárka dalát. Alig várta, hogy megvirradjon. Végre reggele-

dett. A királyfi felkelt s kiment a konyhába. Veronka kis fiával a hideg, kemény földön feküdt s olyan nyugodtan aludt, hogy a királyfi sajnálta felkelteni.

A gonosz néni, meg a csuf Kató éppen akkor értek a konyhába és nagyon meg voltak ijedve a hogy a királyfi Veruska mellett láttak

— Jó királyom, — szolt a csuf Kató anyja a királyfihoz — talán kemény volt az ágyad, hogy oly korán felkeltél?

— Nem az ágy volt kemény, — felelt a királyfi — hanem a te szived kemény. Kie ez a kis gyermek?

— Jaj, felséges uram, az én leányom, a Kató leánya.

— Hazudsz, — kiáltott a királyfi — ez az én gyermekem.

A nagy lármára felebredt Veronka és a mikor megismerte a királyfiat, térdre esett előtte s így kérte:

— Felsőleges királyfi férjem, nem bánom, akármit is teszsz én velem, csak a kis gyermekemet ne bántsd.

A királyfi lehajolt, felemelte feleségét, megcsókolta és így szolt hozzá:

— Veronkám, te lelke szép szerelme, dehogyis bántalak én, hiszen téged kereslek. Csak hogy megtalálalak. Velem jössz kis fiunkkal, velem maradsz.

A királyfi nagy örömmel vitte haza a feleségét, meg kis fat. Az egész ország örült a királyfi, meg a szép Veronka boldogságának.

A királyfi a gonosz nénit, meg a csuf Katót tömlőcbe akarta csukadni, de Veruska addig kérte, míg megbocsátott nekik.

A királyfi aztán nagyon, de nagyon boldogan élt Veronkájával meg kis fiacskájával, a ki éppen kilencvenkilencedik évben jutott árvaságra.

Ha előbb jutott volna, az én mesém is tovább tartott volna.

Ha szót fogadtok apikának, anyikának, úgy jövő csütörtökön ismét mesélek. Tehát a viszontlátásra, édes magyar véreim, pá Isten legyen velünk.

Napirend 1901. február 22-én.

Naptár: péntek, febr. 22. — Róm.-kath.: Jézus szíve. — Prot.: Didim. — Görög-kel. (febr. 9.) Nicefor. — Zsidó: Adar 3. — Nap két 6 óra 38 perckor; nyugszik 5 óra 17 perckor. — Hold két reggel 7 óra 53 perckor; nyugszik este 10 óra 53 perckor.

Időjelzés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: fagy és helyenkint csapadék várható.

Színház: »Suhanc«; operett.

(A közgyűlés előkészítése)

A város Tanácsa ma délelőtt tíz órakor ülést tartott, melyen a hétfői városi rendes közgyűlés tárgysorozatát készítették elő. Az előkészítő ülésen azonban délig nem bírtak végezni az összes tárgyakkal s az ülést délután négy órakor folytatták s az még lapunk zártakor sem ért véget.

— (Himen.) Horváth Bálint, cs. és kir. százados folyó hó 23-án oltárhoz vezeti Haberényi Pál, helybeli gépgyáros leányát, Ilonát. A házasságkötésnél tanuként fognak szerepelni Herbert János, a villamtelep igazgatója és Sziobert Nándor ügyvéd.

— (Névmagyarosítások.) Engel Salamon báltaszéki illetőségű pécsi lakos vezetéknevének »Elek«-re és Fink János szilli illetőségű budapesti lakos vezetéknevének »Fenyvesi«-re kért átváltoztatása, belügyminiszeri rendelettel, megengedtetett.

— (Jelentés a vizről.) A Tettyei forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 21-én reggel 2100 köbméter.

— (Külföldiek letelepülése Magyarországon.) A belügyminiszter körrendeletet intézett valamennyi vármegyei és városi törvényhatóság első tisztviselőihez. A rendelet így szol: A m. kir. központi statisztikai hivatalhoz a külföldiek bevándorlásáról, lakhatási és települési engedélyeiről beterjesztett statisztikai adatokból arról szereztem meggyőződést, hogy a külföldieknek a községben és városokban való települése, valamint a község kötelekébe való fölvétele körül a községek előjárói, dacára annak, hogy az ily esetek fontos nyilvántartását az 1886. évi XXII. t.-c. 15. §-a, valamint ennea kapcsán 1888. évi aug. hó 11-én 54091. sz. a. kibocsátott itteni rendelet szigorúan köteleességüké teszi, s a külföldiek lakhatását s települését részletesen szabályozza, köteleességük teljesítésében még mindig nem kellő pontossággal járnak el s igen sok esetben a külföldi honosokat lakhatási engedélyek kivételére nem is kötelezik. Minthogy hivatali elődöm az 1898. évi december hó 9-én 117 121. sz. a. kelt rendeletben a szóban forgó nyilvántartások pontos vezetésére s a fent idézett törvényszakasz és rendelet határozmányainak szigorú betartására úgy látszik eredménytelenül hívta volt fel a törvényhatóságok figyelmét s ez által fontos közrendészeti érdekek elhanyagolásán kívül a már említett s költségáldozatokkal fentartott adatgyűjtés sikere is meglőn hiúsítva, újból és pedig felelősség terhe mellett utasítom a címelt, hogy a fentérintett törvényes határozmányoknak saját hatáskörében, különösen az által is érvényt szerezni igyekezzék, hogy a járási főszolgabírák hivatalos utazásaik s a szokásos községi vizsgálatok során a külföldiekkel szemben követendő eljárási szabályok körül észlelt mindennemű mulasztás megtorlása iránt intézkedjenek.

— (Kéménytűz.) Tegnap este fél-tizenegy órakor a Löwy-féle palota egyik kéménye, mely a kávéház felett van, kigyuladt. A központi tűzörsegről kimentek a tűzoltók s a tüzet minden veszedelem nélkül eloltották.

— (Halálos végű baleset.) Sajnálatos balesetnek lett a napokban Kresztics István cserkúti lakos az áldozata. Még e hét elején történt, hogy a gazda az udvaron hóhányással foglalkozva, egy befagyott tócsán megcsuszott s oly szerencsétlenül esett el, hogy fejét betörte. Eleinte jelentéktelennek látszott a sérülés, de tegnapelőtt az agyvelő rázkódás tünetei kezdtek mutatkozni a gazdán, ki tegnap a baleset okozta sebébe belehalt.

— (Mén-vizsgálat) A vármegyei ménfelülvizsgáló bizottság ma délelőtt tíz órakor ménfelülvizsgálatot tartott a vármegyén Tormay Károly alispán elnöklése alatt. A bizottságban résztvettek még Schreikovsky Gusztáv méneskari százados, a nagyatádi méntelep parancsnoka, Miksik Ákos m. kir. törvényhatósági állatorvos, Jessenszky Ferenc a lötenyésztesi bizottság elnöke és Vadnai Jenő mint jegyző. Négy ló került felülvizsgálatra s a bizottság mind a négyet alkalmatlannak találta.

— (A házi béke.) Tegnap este öt óra tájban a kisgyűd-utca 12. számú házból egy asszony szaladt a rendőrséghez, hogy menjenek ki hamar, mert a lányát az embere, a kivel vadházasságban él, agyonverte s a lány ott fekszik ágyában holtan. Tolnai Vilmos dr., tisztiorvos és Rangha János, ügyeletes rendőrmester ki is mentek kocsin a helyszínére, de az »agyonvert« asszony jót nevetett, mikor megtudta, miért jöttek. És elmondta, hogy verekedtek, az igaz; az embere jól meg is ütlegelte, az is igaz; de ő nem kívánja megbüntetését a — házi béke

kedveért. És haragudott az anyjára, miért az a rendőrségre szaladt, mikor senki se mondta neki, hogy menjen. El tudják igazítani egymással a bajukat, ha van; s ha összevesznek, szépen ki is békülnek megint.

— **(Munkás betegsegélyző-pénztárak.)** A napokban érkeztek meg a munkás betegsegélyző-pénztárak nyomtatványai a m. kir. földmívelésügyi miniszteriumtól a vármegyéhez. Ezek a nyomtatványok a hivatali kezeléshez szükséges bárcák, törzkönyvek s felvételi igazolványokon kívül magyar, német és szerb nyelven nyomtatott füzetecskék, melyek népszerű modorban tudatják a földmunkás betegsegélyző-pénztárak törvényeit. E nyomtatványokat a folyó hét folyamán küldi szét a járási főszolgabírói hivatal községeknek.

— **(Kifosztott magtár.)** Kapitány György, ujbedáni lakos magtárába egyik közelmúlt éjjel betörték s elloptak onnan nagyobb mennyiségű kukoricát. A betörőknek már nyomában vannak s három siklósi lakos ellen is folyik a nyomozás, kiket alapos gyanu terheli, hogy ők voltak a magtár kifosztói.

— **(Szalmatűz a vidéken.)** Kis-Kozár községben tegnap éjjel kigyuladt *Frankenthaler* Samu odaváló lakos udvarán egy szalmakazal, mely rövid idő alatt a tűz martaléka lett. Szerencsére azonban sikerült a tüzet annyira lokalizálni, hogy az tovább nem terjedt s így a kár csak jelentéktelen.

— **(Belőttek az ablakán.)** *Kreinis* Jócó ráckozári lakos panaszt emelt a napokban a községi előljárásnál, hogy este egy tizenegy óra tájban valaki belőtt szobájának ablakán, mire azonban ő puskát ragadva kifutott, senkit sem talált az utcán. — Miután a gazda és háznépe már ágyban voltak, a lövés szerencsére senkiben sem tett kárt. Érdekes, hogy a megejtett vizsgálat kiderítette, miszerint az egyik utcai ablak be van ugyan törve, de a lövésnek, illetve golyónak bent a szobában nem lehetett nyomát találni. — A rejtélyes lövés dolgában folytatják a vizsgálatot.

— **(Betörés.)** *Heisler* Katalin, árpádi lakosnő házába, míg ő a szomszédban volt, valaki az ablakon át betört és elemelt onnan ötvennyolc korona értékű ruhaneműt. A károsult asszony feljelentésére megindult nyomozás során azonban csakhamar kitűnt, hogy a betörést *Vencler* Sebestyén, árpádi lakos követte el, a ki a lakása padlására rejtette a lopott ruhaneműt, hol azokat meg is találták. Ugyanekkor egy darab kőst is találtak a padláson elrejtve s kitűnt, hogy ezt meg *Hál* Sebestyéntől lopta el *Vencler*, a kit feljelentettek a bíróságnál.

— **(Százéves asszony.)** Foktón meghalt néhai *Strasser* Antal özvegye, szül. *Herc* Katalin, csaknem százéves korában. A matróna ugyanis éppen 10 nap múlva lett volna 100 éves. Negyvenöt déd- és ükunokája gyászolja. Pakson temették el a családi sírboltba.

— **(A leánykiházasító egyesületek.)** Az utóbbi időkben sok visszaélés fordult elő a leánykiházasító egyesületek ügyei körül. A kereskedelemügyi miniszter, a belügyminiszterrel egyetértőleg elhatározta tehát, hogy ezentul az ilyen egyesületeknek a kormányhoz terjesztett alapszabályait nem hagyják jóvá. Megköveteli ezentul a kormány, hogy a megalakult leánykiházasító egyesületek céget jegyentsenek be, hogy így meg legyen a teljes

vagyonifelelősség. A belügyminiszter valamennyi törvényhatósághoz rendeletet is küldött ez ügyben, meghagyván, hogy jövőben a leánykiházasító egyesületek alapszabályait ne terjeszték föl hozzá, hanem cégjegyzés végett utasítsák a törvényszékekhez. Együttal meghagyta a miniszter, hogy a már meglévő ilyenféle egyesületek működését kísérik a legszigorubb figyelemmel, időről időre vizsgálják a kezelést és haladéktalanul jelentsenek be neki minden legcsekélyebb visszaélést. Ez a hatósági ellenőrzés a temetkezési egyesületekre is kiterjesztendő a miniszteri rendelet szerint, a mely kifejti, hogy a hatóságoknak már csak azért is kötelességük, hogy a legéberebb figyelemmel kísérik úgy a kiházasító mint a temetkezési egyesületeket, mert azoknak a tagjai rendszerint a szegény néposztályból rekrutálódnak.

— **(Megszökött tolvaj.)** *Árbogás* Sebestyén, szászvári lakostól elloptak a kabátját és a zsebóráját lakásából, míg ő munkája után járt. A lopást *Silt* János, mekényesi lakos követte el, a kit azonban ezideig még nem tudtak elfogni, mert megszökött.

— **(Visszaélés a nemzetiszinű címkével.)** Egész szokássá kezd már válni az osztrák iparosoknál, hogy silány gyártmányaikat, csak hogy könnyebben tudhassanak rajtuk magyar címkével ellátva bocsátják forgalomba. Természetes, hogy mindig valami jóhangzású magyar cégért választanak. Legutóbb valami bécsi cég »Emke-rum«-mal árasztja el az országot, palackjain nemzetiszinű címkék díszlenek, hogy tévedésbe ejtsék a fogyasztót az üveg tartalmának eredete felől. E szédelés ellen most *Hegedűs* Sándor kereskedelemügyi miniszter az összes magyarországi másodfokú iparhatóságokhoz körrendeletet intézett, melyben felhívja őket, hogy a mennyiben ezekről a kihágásokról tudomást nyernének, a megtelendő megtorlás iránt azonnal intézkedjenek.

— **(A legöregebb emberek.)** A statisztika sok minden hiedelemnek, tradíciónak ássa meg a sírját, így már a legöregebb emberekről alkotott véleményünkét is. A kilencven és száz éves emberek nem is tartoznak a nagy ritkaságok közé, mert például 90 és 100 év közt 1898-ban 1756 ember halt meg, 1899-ben pedig 1758. Száz éven felüli korban pihent meg 1898-ban 57 férfi és 94 nő, 1899-ben 59 férfi és 108 nő, két év alatt tehát összesen 318 ember.

— **(Tetten érték.)** *Varga* József, hosszuhetényi lakos, husfüstölő konyhájába belopózott *Kolompár* József, szentlászlói illetőségű cigány s el akart onnan egy sonkát emelni. Azonban tetten érték s bár a sonkát eldobva, futásnak eredt, mégis elfogták s átadták a hatóságnak. A tettenért tolvajt, mivel már nem ez az első bűne, bekisérték a pécsi királyi ügyészség fogházába.

— **(Fényképészeti műterem.)** *Marton* István helybeli fényképész ez uton is értesíti a tisztelt közönséget, hogy helyben a *Ferenciek* utcája 21. sz. házában fényképészeti műtermet rendezett be, hol tartós és precíz kiállítású fényképeket a legolcsóbb áron készít. Csoportképek árai megegyezés szerint. *Marton* kívánatra a megrendelő lakásán is eszközöl fényképfelvételeket. Az általa készített remekivitelű arcképes levelezőlapok különösen megérdemlik a nagyközönség érdeklődését, melyeket úgy fénykép, mint felvétel után olcsó áron készít.

— **(Tűzek.)** *Hónig* Jakab, mágocsi lakosnak a minap kigyuladt az istállója s úgy ez az épület, mint a mellette levő lakóház

legett. A tüzet, mint a vizsgálat kiderítette, *Weiss* János, a káros szolgája okozta, a ki az istállóban pipára gyujtván, az égő gyufát vigyázatlanságból a szénára dobta, a mitől az meggyuladt és így keletkezett a tűz. Dárdán is tűz volt a minap. Ott meg *Kroh* Fülöp, dárdai lakos birtokán egy kazal szénagyuladt ki, melyről a tűz tovább terjedvén, összesen nyolcszázötven forint értékű takarmányt elhamvasztott.

— **(Vidéki osendélet.)** A jó vidéken napirenden vannak a botrányok és csendháborítások, mert hát hogy volna boldog a magyar, ha még verekedni se lehetne neki? Véménden például farsang végén egyik éjszaka bevették a gyógyszerár ablakait; Mohácsoson hasonlóan tett egy bosszúálló sokac valami szemrevaló csinos özvegy asszony szobája ablakaival, mert az nem akarta az udvarlását elfogadni. *Klein* Márkusné, ozorai lakos korcsmájában pedig valami *Albert* Matyás nevű vendég ülte meg így módon a farsang temetését s tört-zuzott a kocsmában mindent, a mit talált. Természetesen a tettesek most a bíróság előtt fognak beszámolni hősködésükről.

— **(Hány iker születik Magyarországon?)** Mindig különös érdeklődés tárgyai voltak az ikergyermekek s éppen mert nagy ritkaságnak tartják őket, különféle babonás legendák szállonganak felőlük. Pedig az ikrek nem is olyan ritkák, a mennyiben az összes születéseknek 1:35 százalékát teszik. Magyarországon például 1896-ban 9099 iker, 85 hármás iker és egy négyes iker, 97-ben 8872 iker, 106 hármás és négy négyes, 98-ban 8367 iker, 76 hármás, 1 négyes, 99-ben pedig 8715 iker, 74 hármás és három négyes iker születés volt. Összesen tehát 4 év alatt 35053 ikerpár, 341 hármás és 9 esetben négyes iker született, vagyis összesen 71.165 ikergyermek, a kik közül 36.194 fiú volt és 34.971 leány.

— **(Lopás a kocsirol.)** Két rendbeli ilyenmő lopási esetről van szó. *Simon* Mihály, értényi lakosnak a kocsijáról lopott le egy csomó ruhaneműt a kocsolai korcsma udvarán. *Szabó* Ferenc. De a tettest idejekorán elfogták s így az ellopott ruhaneműk megkeverültek. A másik eset Ozorán történt, hol *Grün* Dávid kocsijáról vagy ötven forint értékű ruhákat lopott le *Farkas* György s nagyrészt eladta, mikor már elfogták. A kocsi tolvajaival most a bíróság végez.

— **(Szerelmi idill a vicinálison.)** Jó ízű vicinális históriát ír egyik vidéki levelezőnk a következőkben: Az egyik vidéki vicinálisnak rozszant kupéjába egy tűzesszemű menyecske szállott be vigan. Egy szintén utazni készülő, hőszívű ifju nyomban utána szállott. Ketten voltak csak a kupéban. A vonat megindult és az ifju nyomban hevesen udvarolni kezdett az asszonykának. És pedig oly hatásosan, hogy alig hagyta el a vicinális az állomást, igen bizalmasá vált a társalgás a kupéban. A menyecske az ajkhoz állott éppen s ezt az alkalmat felhasználta a merész ifju. Egy gyors mozdulattal felugrott a lócaról és tüzesen megölelte az asszonyt. Ekkor azonban váratlan eset történt. A heves mozdulattól felnyitott az amugy is rozoga ajtó és mind a ketten lepottyantak a sínek mellé. Sikoltozásukra megállott a vonat, de hála a vicinális lassúságának, a kis kalandnak nem lett tragikus vége. Mindössze egy kis orrvérzés.

— **(A cigány visszavágott.)** Oszbe-csavarodott hajzatu cigány került ma a rendőrség elé.

— Mifele vallásu vagy? — kérde a többek között a biztos az öreg dádat.

— Hát csak olyan, mint a tekintetes ur! — felel rá a sandatekintetű hangász.

— Micsoda? Hát honnan tudod te, hogy én milyen vallásu vagyok?

— Hát, tetszik tudni, gyanakszom, mint amiképen a tekintetes ur tetszik gyanakszani az én vallásom felől! — adta meg a vén dáde a választ.

— **(Temetés.)** Ma délután öt óraker temették el a városi közkórházból Banthler Janost, a felsőkereskedelmi iskola öngyilkossá lett növendékét. A jobb orsra érdemes ifju kosszorukkal fődött koporsóját özvegy édes anyja, testvérei, rokonai sirva kísérték ki a budai-külvárosi temetőbe. A temetésen testületileg részt vett, tanarai vezetése alatt, a felsőkereskedelmi iskola ifjusága is.

— **(Vendéglősök közgyűlése.)** A Pécs Baranyai Vendéglősök Ipartársulata ma délután tartotta közgyűlését Dollinger András társulati elnök elnöklése alatt. A társulati tagok kevés számmal jelentek meg. — Elnök megnyitván az ülést, kegyeletes szavakkal parentálja el Hircsi Ferenc és Bors Márton, volt társulati tagokat. Ezután a pénztáros jelentését veszik tudomásul. Ezt Szabó Sándor, pénztáros terjeszti be s ebből kitűnik, hogy a készpénz maradvány 316 korona 79 fillér. Ezek után a tisztikar lemondását elfogadják, miután Graumann Jánost megválasztják korelnöknek, kinek vezetése alatt a régi tisztikart újból egyhangulag megválasztották. Elnök lett ismét Dollinger András, alelnök Bóssa József, pénztáros Szabó Sandor, felügyelő bizottsági tagok Graumann János és Cserta Antal. Szóva tették a fővárosi sörgyárosok kartelljét s tiltakoztak a sör árak felemelése ellen, csatlakozván a budapesti sörösök álláspontjához. A záróakra nézve is tettek indítványt. Ezek után a közgyűlés befejezést nyert.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szíves beküldésére kéri a kiadóhiv.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Kronoldin
alkálikus természetes savanyuvíz

MINT NYÁLKAOLDÓ SZER
ugy magában, mint meleg tejjel vegyítve
KÖHÖGÉSNÉL, REKEDTSÉGNÉL, TÖ-

DÓHURUTNÁL stb.

legjobb gyógyszerrel ajánlatik.

NEHEZEN EMÉSZTŐ, GYOMOR-
HURUTNÁL KITÜNŐ HATÁSA
VAN!

Mindenütt kapható.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel.

1901. február 21. délután 2 óraker

Barometer (redukált) = 761.1 mm.)

Hőmérsék = - 3.2 °C.

• maximuma: -2.0 °C. } tegnap.

• minimuma: -6.2 °C. }

Párányomás: 2.9 mm.

Relatív nedvesség: 80. %.

Felhőzet: 7° Cum. NW.

Szélirány s erő: W. 2.

Csapadék 24 órai: 0.3 mm. Harmatp. — 10.0 °C.

Borus, enyhülő, csapadéokra hajlamos idő v.

Dr. Csirer.

Művészet, irodalom.

○ Szultán. Nagyhirű földink, Verő György szép operettjét adták tegnap este s a szép operettnek szép közönsége is volt. Azon várakozásunk melyet a tegnapi előadás-hoz teljes joggal fűztünk, kissé csappant. Az előadás vontatott volt, mintha az egyes szereplők minden ambíció nélkül mozogtak volna a színpadon. Ezen kívül aztán egy két szép részletét ki is hagyták az operettnek s dacára ennek, mégis hosszúra nyult a darab. Roxelánt a színház vendége, **Kapossy Józsa** játszotta s játéka kielégített bennünket Vervvel játszik s tud érezni s érzelmet tud kelteni másban is. S szépen csemegett hangja is, mikor énekelt. Minden énekszámát zajosan megtapsolta a közönség. Szelim szultánt **Csurgay Adél** énekelte. Szép szultán volt s ruhái ragyogtak. Hangja kissé gyenge volt a szerephez, a mennyiben a dallamok fekvése neki egy kissé mély s a mélyebb tónusban nem csemeget oly erőteljesen, üdén a hangja, mint a magasabb régiókban. Nem ez az ő világa. Azonban talált rá modot, hogy hangjának bájait, ha csak egy egy pillanatra is ragyogtassa. Azért kapott ő is sok tapsot. **Delia Spirmay Olga** volt, Gaszton meg **Kozma Pista**. Mindkettőnek a dala kimaradt. Nem voltak-e disponálva, vagy más okból maradtak-e ki a dalok? A karok éneke nem volt kifogástalan. Több helyen a tenor tuharsogta az egészet s egyszer mind járt az első számban ez a tenor tuhángés nem volt a legfisztabb sem. Majd egy egész félhangot esett. Egyébként a többi részlete sikerült a karoknak. Az előadás tíz óra után ért véget. (C.)

○ Operaelőadások nálunk. Semmi sem túri meg kevésbé az elnevezést, a jóakaratu vállveregetést, mint a színházi bírálat, melynek komoly értelemben nem lehet más célja, mint figyelmeztetve a hibákra, azokat megszüntetni és lehetőleg eltörölni, jóakaratulag megjelölni azt az irányt, mely felé haladva, a színház megkapja a maga publikumát, a közönség pedig azt, mi leginkább vonzza a színház nézőterére. Kölcsönösségen alapulnak ezek a tények, mert a mint a színház igazgatója, óriási költségei megtérítése mellett lehetőleg saját és tarsulata tagjai megélhetését is óhajtana biztosítani jövedelméből, ugy a színházi közönség is pénzeért természetesen élvezetet óhajt Thalia csarnokában. — Egyik távolabbi vidéki lapársunk, igen helyesen jegyezte meg a közelmúltban, hogy: „hydrogennel nem lehet tojást festeni.” Természetesen: a közönségnek nem kedvére való előadásokkal nem lehet publikumot vonzani, publikum nélkül pedig nincs jövedelem. S most térünk rá e hírünk bevezető soraira, melyben a színházi bírálat őszinteségéről szólottunk. — Ezzel az őszinteséggel kell elismernünk, hogy a jelen színházi évadban sokkal jobbak opera és operette előadásaink, mint a drámai személyzet vállalkozásai s ez csak dicséretes lehet egy vidéki színtársulatra, mert tán mondanunk sem kell, hogy a különböző vidéki színházi igazgatóságoknak méltán nem csekély gondot okoz egy valamire való operette-ensemblet

összehozni s annál nyugodtabbak lehetünk mi, kiknek színtársulata nemcsak jó operette, hanem kifogástalan operaszemélyzettel is rendelkezik. Kétségtelen tehát, hogy közönségünk sokkal szívesebben látogatja az operette, de különösen az opera előadásokat, mint a színmű s vígjátékokat, s a közönségnek opera és operette előadások iránti érdeklődését látjuk abban a hozzánk jutott óhajban is, mely főleg az operaelőadásokra vonatkozik. A jelen esetben nemcsak általánosságban operaelőadásokról, hanem speciel a bájos zenéjű **»Martha«** ról van szó, mely ugyan egynéhányszor már ment az idén s a közelmúltban is, de akkor farsangos idő lévén, a közönség, de különösen a vidéki közönség ama része, mely eddig nem ért rá a **»Martha«** előadásait látogatni, nem jutott ez élvezethez a farsang némelykor kellemetlenül kötelező gyönyörei miatt. — Holnap (pénteken) tüzi ki a pécsi nemzeti színház művezetősége a színügyi bizottsággal egyetértőleg a jövő hét műsorát. Bár távol áll tőlünk a szándék, instruálva beleavatkozni a művezetőség és színügyi bizottság dolgába, mégis több helyről érkezett felszólítás folytán megjegyezzük, hogy a már elmondottakra tekintettel, lehetséges lenne azt a közkedvelt operát, **»Martha«**-t a jövő hét műsorába felvenni, elvégre egy opera előadás egy héten nem árt, s tekintve, hogy ez az opera már nálunk többször pompás előadásban került az idén színre, előadása most sem fogna nagy nehézségeket okozni. (h. e.)

○ **Blätterbauer Gizelláról.** Ez a pécsi születésű, telt-éges fiatal operaénekesnő tegnapelőtt este lépett fel, hosszas betegsége után, először a budapesti operában. Feléptéről a **»M. g.«** mai száma így ír: **»Blätterbauer Gizella,** operánk jeles készségű koloratúrénekesnője tegnap a Giannina szerepét énekelte Hubay melodikus operájában: a Cremonai hegedűben. Hosszas betegség után ezuttal lépett fel először ez a rokonszenves fiatal énekesnő s a közönség melegen üdvözölte a fellábadt művésznőt. A betegség nyomait alig vettük észre a kisasszony éneken. Tisztán csemegett a hangja, játékan kedves grácia ömlött el, s amilyen könnyedséggel hangzott el ajkáról a madárdal, olyan bensőséggel adta elő az első felvonás bánatos szép áriáját. A duettben is hatásosan érvényesült az ő szólama.

○ **Előfizetési felhívás. Zempléni Árpád.** az ismert poeta egy verses regényre hirdet előfizetést. A regény tárgya a budapesti bohém életből van merítve. Zempléni Árpád új munkája könyvészetileg is érdekesnek ígérkezik, a mennyiben **Tóth István** szobrász plasztikus képeivel lesz illusztrálva és a reilef-illusztráció merőben új dolog. A képekből a felhíváson mutatoba közölt már korcsmabéjárat — Bormérés **»Karthágó«** városához — nagyon kedves, humoros műdarab. A könyv szerzőnél (IX., Cucor-utca 8. sz.) rendelhető meg egy koronáért.

Törvénykezés.

§ **Korcsmai verekedés.** **Müller Mihály** és **Huber József**, dunaszekcsői lakosok bünygyében a tegnapi délelőtt kezdődő esküdtszéki tárgyalás ma déliben végződött. A tegnapi nap folyamán kihallgatott tanuk majdnem mind terhelő vallomást tettek a vádlottak ellen. Ma délelőtt tartották meg a vád- és védbeszédet, melyek elhangzása után az esküdtek a verdikt meghozatalára vonultak vissza. Az es-

kütszék verdiktje Müller Mihály és Huber József vádlottakat a büntető törvénykönyv 301. §-ába ütköző és a 306. §. szerint minősülő halált okozó súlyos testi sértés bűntettében a 76. §. utasítása alapján tettestársaknak nyilvánította, ezenfelül Müller Mihályt a Limpek György sérelmére elkövetett súlyos testi sértés vétségében mondta ki bűnösnek s ehhez képest a kir. törvényszék Müller Mihályt három évi fegyházra s egy napi fegyházra átváltoztatható 20 korona pénzbüntetésre, — Huber Józsefet pedig két évi és kilenc havi fegyházra ítélte. A kir. ügyész az ítéletben megnyugodott, míg a vádlottak és védőik semmisségi panaszt jelentettek be.

Folyószám 143. Idénybérlet 143. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, pénteken, február 22-én:

Suhanc.

Konti J. operettje.

Személyek:

Özv. Meunierné	Nagy Vilma
Józi	Kapossy Józsa
Elis	Szekula Sári
Bizot	Németh János
Durand	Ná'assy József
Morén	Mezey Andor
Emil	Kozma István
Özv. Morén	Szirmay Olga

Holnap, szombaton, február 23-án:

Szultán.

Verő György operettje.

Közgazdaság.

□ **Sertésforgalmi korlátozások módosítása.** Az osztrák belügyminiszter a sertésvesznek Ausztriába történt behurcolása miatt Baranya vármegye mohácsi és pécsváradi járásai ellen érvényben volt sertésbeviteli tilalomnak ezúttal hatályon kívül történt helyezése az eljárásokban fekvő és sertésveszszel fertőzve volt Hidas községre, valamint az ezzel szomszédos községre ki nem terjed, úgy, hogy a nevezett községek, valamint az ezzel szomszédos községek az Ausztriába irányuló sertésforgalomból a betegség megszűntétől számítandó 41-napig ki vannak zárva.

□ **A magas zálogházi kamatok ellen.** A zálogházi üzlet reformja ügyében a keresk. miniszter a pécsi kereskedelmi és iparkamarához leiratot küldött, melynek főbb pontjai ezek: A kézi zálogkölcson ügyletekről szóló 1881. XIV. t.-c. 11. §-ában foglalt jogomnál fogva a zálogüzletknél szedhető díjak illetve százalék magasságát mindig méltányosan igyekeztem megállapítani. Miután pedig azt tapasztaltam, hogy ezen ügyletek után szedett díjak még mindig aránytalanul magasak, a törvényhatóságokat felhívtam, hogy a díjtételeket vegyék revízió alá. Az ennek folytán eszközölt leszállítások a zálogüzlettel foglalkozókat arra indították, hogy a szedhető díjak felemelését kérelmezzék. Az általam megállapított díjakat még mindig magasnak találom, kötelességem keresni a módokat, melyek mellett ezen díjak még leszállíthatók volna. Ugy találom, hogy egyik-másik város területén a kézi zálogüzletnek száma aránytalanul nagy. Felkérem a kamarát, tegye megfontolás tárgyává, nem volna-e indokolt olyképp rendelkezni, hogy a

törvényhatóságok eleve meghatározhassák a törvényhatóság területén fennálható kézi-zálogüzletek számát? Ugy találom éppen a pénzintézetek, leginkább csak az értékpapírokra és az arany, valamint az ezüstneműekre adandó zálogkölcsonözéssel foglalkoznak. Felkérem a kamarát, tájékoztasson abbéli nézetéről, vajjon célszerűnek tartaná-e egy olyan irányu rendelkezést, mely szerint kézi-zálogüzlet folytatására már engedélyvel bíró pénzintézetek az ingóságokra való zálogkölcsonzésre is köteleztesse-e? Figyelembe véve, hogy még kisebb forgalmi helyeken is hitelszövetkezetek alakítására van hajlandóság, ez annak megfontolására vezet, vajjon a kézi-zálogüzletnek, mint különben is melléküzletág gyakorlására nem ezek volnának-e leginkább hivatva? Kérdés tárgyává szeretném tenni, vajjon a kamara nem tartaná-e szükségesnek a fentemlített üzlet gyakorlása érdekében a szövetkezeti törvény megfelelő revízióját?

□ **Vámilleték a jövő óra.** A vámilletékeknek ezüstben történő fizetésénél vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő aranyárkelet pottlék 1901. évi március óra husz százalékban állapított meg.

Országgyűlés

A képviselőház ülése február 21-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház ma *Percel* Dezső elnökle alatt folytatta a kultusztárca költségvetésének általános vitáját.

Madarász Imre homályosnak tartja kulturális politikánk körvonalait. Elismeréssel van ugyan a csonka középiskolák kifejlesztéseért s a magyar faj kulturális emeléseért, de hibáztatja, hogy közoktatásügyekben a miniszternek itt fejtegetett eszméi nem mindenütt érvényesülnek. Károsnak tartja a nők elvonását a családi otthonból és hibáztatja a tanulók túlterhelését. A tanítók fizetési minimumát hat-száz forintban kell megállapítani s minden tandíjat eltörölni. A költségvetést nem fogadja el.

Lázár György a népiskolai törvény revízióját sürgeti s a harmadik egyetemet Szeged számára kéri.

Szünet után *Marjay* Péter beszélt s az erdélyi püspöki címet a református püspök számára követeli. A középiskolai atheista irány ellen tiltakozik s a vallaserkölcson nevelés fejlesztését kivanja. A költségvetést nem fogadja el.

TÁVIRATOK.

— **A Reichsrath elnöksége a királynál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma fogadta a Reichsrath elnökségének tisztelgését. Ő felsége azt a reményét fejezte ki, hogy a rendes, munkás, nyugodt tárgyalt a Reichsrathban meg fog kezdődni, mert erre — ugymond most alkalmasabb idők vannak, mint valaha.

— **Szerencsétlenség Gibraltarban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Gibraltarban beomlott az a szikla boltozat, a melyben a déli üteg volt föllálítva. Négy katona meghalt s heten meg-

sebesültek, köztük a munkálatokat vezető angol mérnök.

— **Óriási tűzveszedelem.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Brüsszelsből sürgönyzik, hogy Molenbeck nevű városban az éjjel óriási tűz pusztított. Két gyár és számos más épület elhamvadt. A kár két millióra rug.

Szerkesztői üzenet.

V.-né. (Helyben.) Hivatalosan az önök házáat jelölték meg. Ha máshol történt az eset, annál jobb. Legalább az önök házának ablakai nem lettek betörve.

A közegészség és közveszedelem. Névtelenül beküldött panaszokat nem közölhetünk; mert a szerkesztőségnek ismer-nie kell, kik a panaszokodók.

KIR. TÁBLAI ÉRTESSÍTŐ.

1901. évi február hó 18-án s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Fülb Antal.*

- III. 247. Verhás Sándor — Pécs szab. kir. város 25846 k. 45 fil. — hh.
313. Szajkon elhalt Glück Henrikné hagy. ügye. — hh.
356. Fuchs A. — Balárdi István végr. — mv.

Előadó: *Tóth Béla.*

- V. 203. Hitzelberger György — Dr. Bencsik Ferenc 1997 k. 96 fil. — rmv.
266. Polgár István — Füstös József s t. szerződ. hatályt. — hh.
293. Kerkápoly István — Varga Margit házass. felb. — hh.
II. 258. Metz Erzsébet — Schmidt Antal s t. t. jog. törli. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 238. Nagyatádi takptár — özv. Bien Adolfné s t. 4684 k. 40 fil. — hh.
308. Szép László s t. — Weltner Jakab részvények kiad. — hh.
292. Somogy megyei takptár — Szabó Ferenc s t. 200 kor. — hh.
III. 268. Csanádi Imréné — ifj. Preller Nándor 200 kor. — hh.
368. Frank Miksa — Szücs Teréz s t. végr. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 306. Rasperger Ilona — Novák Ilona s t. ing. t. jog. — hh.
350. Németh Jánosné s t. — Patai István köt. rész. kiad. — mv.
352. Czvetkovits János — Tenninger Erzsébet válóper. — hh.
369. Szabó Sámuel — Tóka Teréz s t. vagyon. köz. mszűnt. — hh.
III. 351. Bari András — Bari János s t. ing. tehern. — hna.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

239. Kremzir Károly — Gesellschaft für Betonbau Dies & Comp. 2500 frt. — mv.
III. 270. Kratočila János — Szombathelyi Péter s t. végr. — hh.
273. Kovács Jánosné — Marócsay Béni végr. — hh.
315. Antalásits József s n. — Biber József s n. végr. — hh.
343. Honig Imre — Török József végr. — mv.
355. Belvárdi tejszövetkezet — özv. Horváth Ferencné végr. — mv.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 218. Dr. Lieber György — Horváth Ilona z. jog. bek. — mv.
220. Nagy József s t. t. jog. bek. — hh.
221. Driesz Lajos — Szilágyi község felszól. — rend.
233. Mausz Henrik — néh. Weber Jánosné t. jog. bek. — rend.

271. Kovács Sándor — Buchmann János zjog bek. — mv.
 326. Eizer János — Dr. Németh Arthur zjog előj. — hh.
 339. Karth Antal s n. — Hegedüs János s t. tjog és zjog bek. — rmv.
 342. Drucker és Róth cég — Holländer Mór végr. — mv.
 354. Baranek Mariska — Ilk Magdolna zjog bek. — rmv.
 357. Tóth József s t. — Tóth Juli s t. végr. — rend.

Előadó: Zsabokrszky Ferenc.

- III. 250. Simon Katalin — Dávid Róza s t. tlkvi ügy. — hh.
 310. Zserman János s n. — Szieberth Nándor végr. — rend.
 311. Singer Ferenc — özv. Katona Jánosné végr. — hh.
 312. Dr. Nagy Sándor — Kovács István zárlat. — rend.
 327. Csvencsik József — Kovács István végr. — hh.
 328. Futó István — Weltner Jakab végr. mszúnt. — mv.
 329. Peszmege József — Weltner Jakab végr. megszünt. — mv.
 330. Peszmege György — Weltner Jakab végr. mszúnt. — mv.
 353. Krum János — Csapó János végr. — hh.
 373. Stiegler József s n. — Banusz Márk s t. végr. — fo.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 248. Pfeifer Imre suly, t. sért. — rmv.

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 156. Fehér István s t. lopás — hh.
 III. 222. Borbély János suly, t. sért. — hh.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- III. 185. Obradovics Mladonné sikk. — rmv.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 225. Bandi István család. — főt. kit.
 252. B. Kovács János hamis eskü. — rend.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1901. évi febr. hó 25. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: Püsch Antal.

- V. 111. Berger Mór — M. kir. államvasutak 7200 kor.
 370. Sipos Ferenc — Varga József s t. öröks.

Előadó: Tóttóssy Béla.

- V. 325. Szabó Gyula — Kis Ferenc 1600 kor.
 412. Kervárics Tonka — Babics Jaksa s t. öröks.
 III. 375. Tanos Jánosné — Geiger Gyula végr.
 406. Kervárics Tonka — Babics Jaksa zárlat.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 388. Pongrácz Jakab — Skublics Mihály s t. 800 kor.
 389. Böhm Ferenc — Pamer István Mór 200 kor.
 407. Henrich Károly — Engel József fia cég felhív.
 410. Günsberger Mór — Mészáros Györgyné s t. 71 kor. 30 fill.
 457. Stein János — Csik István 173 kor. 16 fill.
 324. Löbl Samu s t. — Wolf Zsigmond számad.
 371. Kovács Janka — Levák György s t. végr.
 445. Kann Armin — Kann Armin és fia cég 4641 frt 3 kr.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 405. Didovác Anna — Horváth György válóper.
 408. Tatai Mihály — Olasacz Éva válóper.
 409. Schneeweisz József — Poller Antónia válóper.
 419. Sipos Ferenc — Sipos István ing. tjog.
 420. Hegedüs Mari — Cseh János válóper.
 421. Schmidt Konrádné — Schmidt Konrád válóper.
 422. Takács János — Pintér Mária válóper.
 423. Szecsman Matild — Ballai Sándor válóper.

II. Polgári tanács.

Előadó: Röck Gyula.

- V. 307. Bósz Albert — Horváth Imre s t. 906 frt 63¹/₂ kr.
 390. Kőnczöl István — Tikos Péter s n. öröks.
 III. 395. Nardai Erze — Valentiny Gyula végr.
 415. Graner testvérek — Ignecz János bizt. végr.
 435. Schvarczkopf Ferenc — Koch Józsefné kéz. ügy.

Előadó: Graff Károly.

- III. 276. Szieberth Nándor — Margit János költség megállapít.

341. Driesz Lajos — Bruckner Ignác felszól.
 376. Szentpáli Dávid s n. — Kelemen János s t. tjog.
 394. Tamási Erze — Tamás Ferenc végr.
 414. Németh Sándor s t. — Németh János tjog.
 431. Lakatos Borbála s t. — Pernes Pál tjog.
 444. Bakovics János — Horváth Antal tjog.
 446. Jagics József — Balog Mihály s t. zjog bek.
 448. Balog Katalin — Balog Mihály s t. tjog.
 449. özv. Streit Pálné — Taller Antal végr.
 453. Dr. Müller János — Dr. Stein Henrik végr.

Előadó: Zsabokrszky Ferenc.

- V. 372. Peti Erzsébet — Felső Katalin s t. öröks.
 III. 391. Marcali ált. takptár — Ács Mihály s t. végr.
 392. M. kir. kincstár — Kovács József végr.
 447. M. kir. kincstár — Balun Pál s n. végr.
 450. Alföldi Irén — Franyics Zsivkó végr.
 451. Beregszászy Gusztáv s n. — Domján Józsefné végr. mszúnt.
 465. Csáktornyai takptár — Furd József végr.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 268. Burget József s t. k. t. sért.
 278. Reichert Antal lopás.
 279. Szollár József m. okir. ham.
 280. özv. Kulcsár Sándorné m. okir. ham.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 281. Bank István s n. lopás.
 292. Sabján János gond. ok. suly, t. sért. stb.

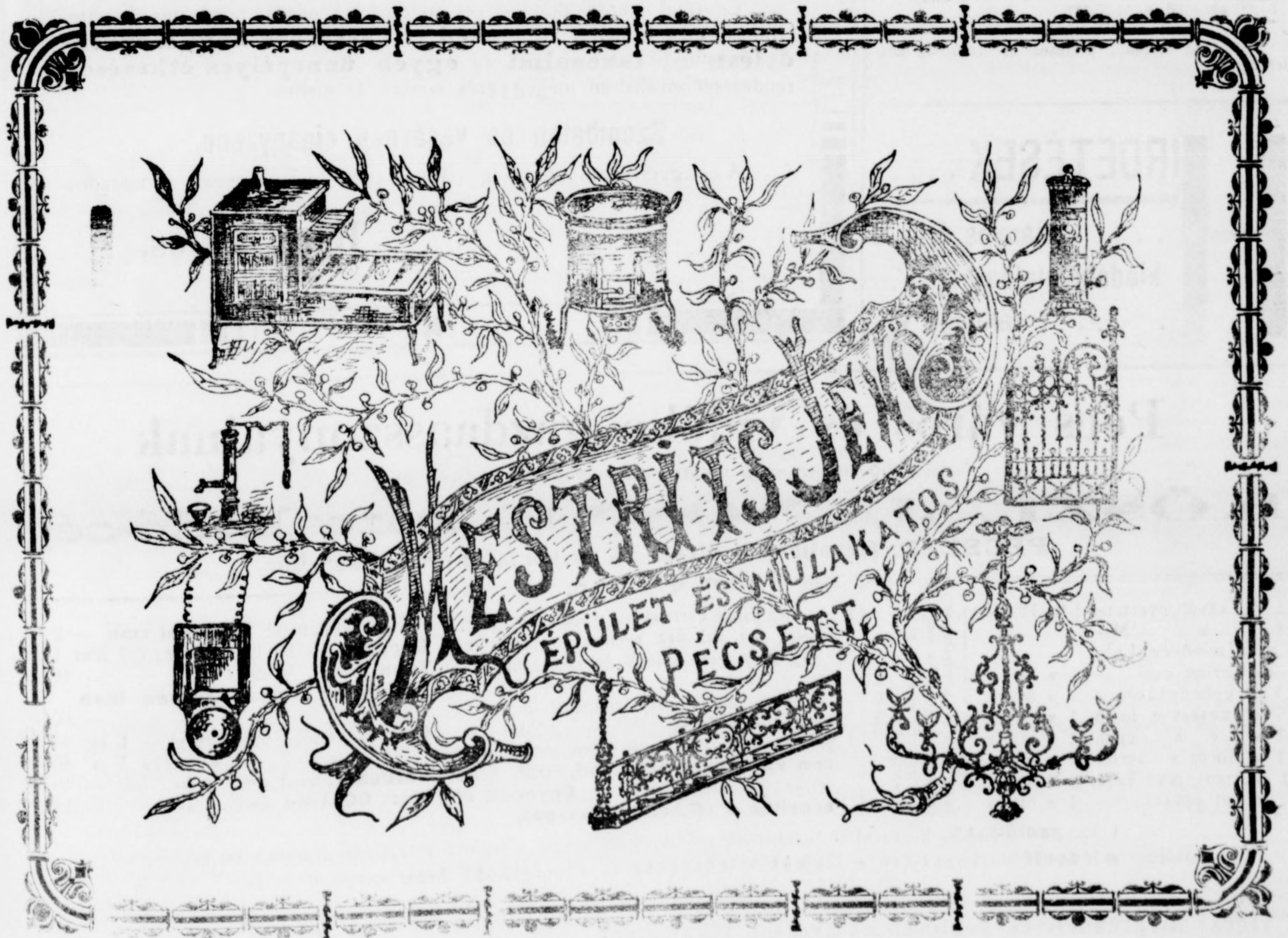
Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 270. Rác János suly, t. sért.
 271. ifj. Denke Ferenc kétredebli lopás.
 293. Kovács István s t. m. okir. ham.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 260. Weiss Ferenc vétkes bukás.
 283. Árvai Ferenc zsarolás s id. ing. rong.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PECSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:35	8:30	7:15	8:00	3:00
Uj-Dombovára é.	2:50	1:54	10:03	1:30	6:21

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul reggel 8:30 fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal; naponként Mohácsról indul d. e. 10:30, Budapestre érkezik éjjel 12:50

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:00	4:44
Uj-Dombovára érk.	2:26	4:46	9:52	2:06	5:14
Báttaszékről ind. tv.	Sz. sz.	9:52	Sz. v.	9:53	
Dombovára érkezik	1:40		12:55		

	Sz. sz.	Sz. v.	Iv.	Sz. v.	Sz. v.	Gy.
Uj-Dombovár ind.	3:15	5:30	10:15	2:17	6:36	
B.-Szt.-Lőrincz	4:46	7:31	11:33	3:39	7:39	
Pécsre érk.	5:22	8:21	12:04	4:11	8:01	

	Sz. v.	Sz. v.
Bécsből indul	6:50	8:15
N.-Kamizsáról ind.	2:22	4:57
Barcsra érk.	4:44	7:18
Pécsre	7:51	9:42

	V. v.	V. v.	Tv.	Sz. sz.
B.-Sellyéről indul	7:19	6:06	10:13	
B.-Szt.-Lőrinczre érk.	8:22	7:01	11:25	
Pécsre érk.	9:42	7:51		

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:40	8:48	12:25	8:00
Villányra érk.	6:54	10:05	1:41	9:30
Mohácsról indul	5:50	9:13*	12:20	8:35
Villányra érkezik	6:35	9:58	1:05	9:20
Villányból ind.	7:01	10:13	1:48	9:40
Pécsre érk.	8:02	11:23	2:53	10:49

Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal földről 07:30 alulról d. e. 11:35:30

*) Csak szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

HIRDETÉSEK

..... jutányos áron a kiadóhivatalban vétetnek föl.

Nagyobb forgalmu utcában

egy tőzsde

más vállalat miatt eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Pécs város háztulajdonosainak névjegyzéke

és a pécsi szőlősgazdák névjegyzéke

a helyrajzi és kataszteri számokkal, az utcák, illetve dűlők szerint.

Kapható kiadóhivatalunkban

A két kötet ára 3 korona.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tisztelettel tudomására hozni, hogy a helybeli

„Nemzeti Casino“

földszinti éttermét

a mai napon saját kezelésembe átvettem és

e hó 23-án (szombaton)

ünnepélyesen megnyitom.

Fő törekvésem oda irányul, hogy a mélyen tisztelt közönséget mindenkor friss sörrel, jó magyar boraimmal, valamint jó magyar konyhával és pontos kiszolgálással minden tekintetben kielégítek, hogy ezáltal úgy a helybeli mint a t. vidéki közönség elismerését kiérdemljem.

Együttal az érdeklődők szives tudomására adom, hogy úgy az étteremben, mint a házon kívül **ebéd** és **vacsorára havi megrendelést**, úgy **lakonalmi** és **egyéb ünnepélyes étkezések** rendezését elvállalom megegyezés szerinti ár mellett.

Szombaton és vasárnap cigányzene.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérem s maradok teljes tisztelettel

Bock Lajos,
vendéglős.

Pécs város és vidéke gazdaasszonyainak

a kellő helyen való takarékosága valódi művészet, állítja

KÖSZL JÁNOSNÉ kereskedő-cég

PÉCSETT, (Irgalmasok utcája 24. sz.) a „fehér kakas“-hoz.

Ezen cég ajánl **igen olcsón**, míg a készlet tart:

1 kg. kávé nyersen	1 frt 12 krért
1 » » » Ma-	
nilla minőség, Cuba	
és Ceylon csak	1 » 36 »
1 kg. gyöngykávé	1 » 50 »
1 » Cubakávé finom	1 » 60 »
1 » » » legfin.	1 » 80 »
1 » Mocca » arabiai	1 » 80 »
1 » Arany Jáva kávé	1 » 80 »
1 » legf. pörkölt	1 » 50 »

Pécs város és környékének közönsége tudja meg, hogy mily olcsó és jó kávé árul Köszl. ha nem hirdeti?

A szesz és pálinka árának nagy adója dacára, míg a készlet tart, minden versenyen felül, eddig még nem létező árakon ajánl:

1 liter jó rumot — — — 50 krért.

1 » finom és igen erős, zamatos rumot theához — — — 90 »

1 palack *Tipp-Topp* nevű rumot, mely minden versenyen felül áll, 0,35 literes 50 kr., 0,7 literes 1 frt. **Egyedüli elárusítás a „fehér kakas“-nál.**

1 liter legfinomabb Jamalka rum	— 2 frt.
Cognac — 0,35 liter	55 kr., 0,7 liter 1 frt.
Thea, finom, 10 deka csak	— — 40 kr.
Legfinomabb orosz karaván thea	
10 deka	— — — 80 kr.
Cukor, leipnik—lundenburgi,	— 1 kg. 44 kr.
» » » kocka 1 »	46 kr.
Porcukor, saját őrlés 1 kg.	— — 48 kr.
Liszt 00, kilója csak	— — — 14 kr.

1 kg. padló-lakk, 2 ora alatt tökéletesen szárad, nincs szaga, a legjobb s legrészebb áru csak 80 kr.

Továbbá mindenféle fűszer-áru a legjobb minőségben és a legolcsóbb áron szerezhető itt be.

Szives pártfogást kér,

teljes tisztelettel

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan elküldetnek.

Köszl Jánosné.